

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Bjelovaru
Bjelovar, Josipa Jelačića 3

P-157/2026-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru, po sucu Sanjinu Miloševiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Katarine Radelić OIB:70446032028 iz Malog Trojstva kbr. 6A, zastupane po punomoćniku Matku Pavičiću, odvjetniku u Bjelovaru, Ulica Josipa Jelačića 8, protiv tužene Sanje Gegić OIB:05263253292 iz Dornbirna, Lannerstrasse 24/4, Republika Austrija, zastupane po punomoćnici za primanje pismena u Republici Hrvatskoj, radi izdavanja tabularne isprave, nakon održane i zaključene glavne, javne rasprave dana 17. kolovoza 2026. godine, u prisutnosti tužiteljice i punomoćnika tužiteljice, a u odsutnosti tužene, temeljem odredbe čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), dana 02. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

1. Nalaže se tuženoj SANJI GEGIĆ iz Republike Austrije, Lannerstrasse 24/4, Dornbirn, OIB: 05263253292 da tužiteljici KATARINI RADELIĆ iz Malog Trojstva 6A, Općina Veliko Trojstvo, OIB: 70446032028 izda valjanu tabularnu ispravu podobnu za upis uknjižbe prava vlasništva na nekretninama koje se nalaze u k.o. MALO TROJSTVO, upisane u zk.u.br. 3288, oznake kčbr. 1478 sa 3442 m², LIVADA sa 2338 m², KUĆA I DVORIŠTE sa 565 m² i ORANICA sa 539 m² na ime i u korist tužiteljice, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude, a u protivnom takvu ispravu zamijeniti će ova presuda, a temeljem iste tužiteljica je ovlaštena zatražiti i ishoditi upis uknjižbe prava vlasništva na opisanim nekretninama na svoje ime i u svoju korist.
2. Nalaže se tuženoj da tužiteljici naknadi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 1.220,00 Eura, sve u roku 15 dana.“

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela tužbu protiv tuženika, radi izdavanja tabularne isprave za upis prava vlasništva na nekretnini u zemljišnoj knjizi.

2. U tužbi je navela da se tužena vodi upisanom u zemljišnoj knjizi, kao vlasnica nekretnine upisane u zk.ul.br. 3288 k.o. Malo Trojstvo i to čestice broj 1478 sa 3442 m², livada sa 2338 m², kuća i dvorište sa 565 m² i oranica sa 539 m², a koja je bila prije upisana u zk.ul.br. 1758 k.o. Malo Trojstvo i to kao kčbr. 1478 kuća br. 41 i livada Vrbilačine sa 957 čhv. Tužiteljica je istakla da se u naravi radi o obiteljskoj kući koja se nalazi u Malom Trojstvu na kućnom broju 6A i u kojoj već duži niz godina živi tužiteljica zajedno sa svojim suprugom i ostatkom mnogobrojne obitelji.

3. Tužiteljica tvrdi da je dana 22. kolovoza 2019. godine, sa tuženom zaključila Ugovor o kupoprodaji navedene nekretnine, kojim je tužena, prodala tužiteljici kuću u Malom Trojstvu kbr. 6A, te ističe da su odmah po zaključenju tog ugovora, a kako je to bila ovlaštena od strane tužene, tužiteljica sa svojom obitelji evidentirala kod nadležnog tijela svoje prijavljeno prebivalište na toj adresi, te da od dana sklapanja navedenog Ugovora, živi sa svom obitelji u toj kući na navedenoj adresi.

4. Također, tužiteljica je navela da je navedenim ugovorom bila ugovorena kupoprodajna cijena u iznosu od 75.000,00 kuna, odnosno 9.954,21 Eura, te ugovoren način otplate na način da je tužiteljica odmah kod potpisa ugovora, tuženoj platila iznos od 26.000,00 kuna, dok se ostatak kupoprodajne cijene od 49.000,00 kuna, obvezala platiti u jednakim mjesečnim ratama, kako je to navedeno u ugovoru, time da je po isplati kupoprodajne cijene, tužena tužiteljici trebala izdati valjanu tabularnu ispravu, odnosno omogućiti joj upis uknjižbe predmetne nekretnine na ime i u korist tužiteljice.

5. Tužiteljica tvrdi da je nakon početnog plaćanja iznosa od 26.000,00 kuna (što sada predstavlja svotu od 3.450,79 Eura), plaćeno tuženoj do dana 16. siječnja 2020. godine, daljnji iznos od 12.000,00 kuna, odnosno 1.592,67 Eura, a od siječnja 2020. godine, do lipnja 2021. godine, joj je još plaćeno 32.000,00 kuna ili 4.247,13 Eura, pa je do 2021. godine, tuženoj plaćeno ukupno 70.000,00 kuna ili 9.290,59 Eura.

6. Kada je tužiteljica tuženoj planirala platiti posljednju ratu dugovanog iznosa za kupljenu nekretninu i dogovoriti s njom prijepis nekretnine, tužena je rekla tužiteljici kako joj prijepis kuće ne želi dati i da se uopće ne radi o ugovoru o kupoprodaji nekretnine, već o ugovoru o najmu, a da se sve do sada treba smatrati najmom. Tužiteljica je uzaludno pokušavala doći do tužene, kako bi joj isplatila zadnju ratu, ali se tužena nije javljala, pa kako se tužena oglašila na sve pozive, tužiteljica je prije podnošenja ove tužbe pokrenula izvanparnični postupak, radi osnivanja sudskog pologa, kako bi prije podnošenja ove tužbe u cijelosti izvršila svoju činidbu koja proizlazi iz navedenog dvostrano obveznog pravnog odnosa. Naime, tužiteljica je kod ovoga suda u predmetu broj R1-51/2025, ishodila donošenje rješenja kojim se osniva sudski polog i nalaže tužiteljici da uplati iznos od 663,61 Eura, a uplatom kojeg iznosa je tužiteljica dana 25. listopada 2025. godine, prema vlastitoj tvrdnji platila cijelu

kupoprodajnu cijenu tuženoj, premda i dalje nekretnina koju je kupila nije upisana u zemljišnoj knjizi kao vlasništvo tužiteljice.

7. Shodno tome, tužiteljica je predložila tužbenim zahtjevom da se tuženoj naloži da izda valjanu tabularnu ispravu podobnu za upis uknjižbe prava vlasništva na navedenim nekretninama, na ime i u korist tužiteljice u roku od 15 dana, a što bi u protivnom zamijenila predmetna presuda.

8. U vlastoručno pisanom odgovoru na tužbi (u kojem je tužena na jedan sasvim neprimjeren i nekulturan način, nedostojan ljudskog slova, mimo svakog civiliziranog ophođenja, vrijeđala i tužiteljicu i njezinog odvjetnika, ali i predmetnog suca, zbog čega je uostalom tužena bila i novčano kažnjena predmetnim rješenjem od 05. svibnja 2026. godine, broj P-157/2026-13), koji je sudu dostavljen dana 31. ožujka 2026. godine, tužena je u bitnome osporila tužbeni zahtjev tužiteljice, tvrdeći da tužiteljici nije prodala navedenu nekretninu, te da je samo dopustila tužiteljici i njezinoj obitelji da žive u kući tužene, uz novčanu naknadu.

9. Radi razrješenja spornih odlučnih činjenica, izvedeni su dokazi uvidom u materijalne dokaze koji se nalaze u spisu, te je saslušan svjedok Željko Plazek (list 58-59), ali i tužiteljica (list 59-60) u svojstvu stranke.

10. Na jedinom održanom ročištu za glavnu raspravu su bili odbijeni kao nepotrebni za razrješenja predmeta spora, dokazni prijedlozi tužiteljice u vezi održavanja uviđaja na licu mjesta uz sudjelovanje geodetskog vještaka, te u vezi grafološkog vještačenja potpisa i rukopisa tužene jer bi se izvođenjem tih dokaza samo bespotrebno povećali troškovi ovog postupka, a postupak ne bi mogao završiti drugačijom odlukom u odnosu na donesenu.

11. Izvedeni dokazi ocijenjeni su u smislu čl. 8. ZPP.

12. Tužbeni zahtjev tužiteljice je ocijenjen neosnovanim u cijelosti.

13. Između stranaka je bilo sporno, da li je ispunjen zakonski uvjet za udovoljene tužbenom zahtjevu tužiteljice, a tužbeni zahtjev tužiteljice je bio utemeljen na iznesenoj činjenici da su stranke sklopile pisani kupoprodajni ugovor u vezi predmetne nekretnine i da je tužiteljica u svojstvu kupca nekretnine ispunila svoju novčanu obvezu po tom ugovoru, isplatom cijele kupoprodajne cijene tuženoj, za kupljenu nekretninu.

14. Da je tužiteljica tijekom ove parnice dokazala da je nakon sklapanja pisanog kupoprodajnog ugovora, sa tuženom u vezi navedene nekretnine, doista i isplatila tuženoj cijelu ugovorenu kupoprodajnu cijenu, sud bi mogao i morao udovoljiti tužbenom zahtjevu tužiteljice, no tužiteljica nije dokazala u ovoj parnici da je isplatila tuženoj kupoprodajnu cijenu za navedenu nekretninu, pa zbog toga nije bilo moguće udovoljiti tužbenom zahtjevu tužiteljice.

15. Naime, prije svega valja naglasiti da je na temelju uvida u neslužbenu kopiju izvatka iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu, utvrđeno, da je tužena doista upisana kao zemljišnoknjižni vlasnik navedene nekretnine koja je svojevremeno bila upisana u zk.ul.br. 1758 k.o. Malo Trojstvo, a sada je upisana u zk.ul.br. 3288 k.o. Veliko Trojstvo.

16. Iz sadržaja nedatiranog podneska na kojem je javna bilježnica Marija Čulo Poljak dana 22. kolovoza 2019. godine, pod brojem OV-5042/2019, ovjerila da je na tom podnesak u njezinoj nazočnosti, Sanja Gegić, priznala svoj potpis (list 9-10 spisa), proizlazi da je tim podneskom na jedan potpuno laički i posve polupismen način, dakle bez potrebne pravne forme, Sanja Gegić prodala kuću u Malom Trojstvu, Katarini Radelić, te da joj je ujedno dopustila da ova prijavi svoje boravište na adresi na kojoj se kuća nalazi u Malom Trojstvu, a da po isplati ta kuća „IDE U NIHOVO VLASNIŠTVO“, pri čemu je u tom podnesku bilo navedeno „DO SADA JE ISPLAĆENO 26.000 TISUCA KUNA OSTATAK JOŠ. 49.000 DUGO ROKU OSTATAK 25. RATI..“.

17. Iz dokumenta koji po stajalištu odvjetnika tužiteljice (tako je to bar navedeno u tužbi), predstavlja dokaz ili presliku potvrde o izvršenim uplatama i uplatnicama (a koji je priložen uz tužbu i nalazi se na listu 11-12 spisa, koji nije datiran i na kojem nije niti razvidno tko ga je uopće pisao, te na kojem praktički nema nikakve valjane primopredajne potvrde su specificirano navedeni pojedini novčani iznosi, te je naveden datum i svota uz riječ dao, pa se ne zna kome je to dan taj novac, a nema niti potvrda da osoba koja je navodno taj novac primila potvrđuje taj primitak), ne proizlazi da bi tuženoj bio isplaćen gotovo cijeli iznos kupoprodajne cijene za navedenu nekretninu.

18. Iz jednog, jedinog bankarskog preslika transakcije koji se nalazi u spisu na listu 13, proizlazi da je Katarina Radelić, izvjesnom Anti Marijiću, platila iznos od 2.000,00 kuna, uz naznaku „mjesečna isplata za kuću“ u kojoj nije specificirano navedeno da li se radi o isplati kupoprodajne cijene ili iznosa najamnine.

19. Također, tužiteljica je uz tužbu kao dokaz dostavila podnesak od 31. siječnja 2025. godine, kojim se odvjetnik tužiteljice obratio tuženoj sa zahtjevom za dostavu računa tužene, na koji bi tužiteljica mogla platiti 500,00 Eura (kao posljednju ratu za kupnju kuće, po navodu odvjetnika tužiteljice u tom podnesku), pri čemu u samom tom podnesku odvjetnik tužiteljice navodi kako tužena nije željela primiti uplatu i kako je tužena navela tužiteljici kako su njih dvije zaključile ugovor o najmu.

20. Saslušani svjedok Željko Plazek, koji inače nije u srodstvu sa strankama, je naveo da mu je poznato kako tužiteljica živi u kući u Malom Trojstvu na kbr. 6A, te tvrdi da je poznavao sada pokojnog muža tužiteljice, Roberta, ali i da je osobno živio u toj kući ranije, punih 25 godina, dok je bio u braku sa Marinom Vinković, rođenom sestrom tužene Sanje Gegić. Ovaj svjedok je istakao da mu je poznato da je Sanja Gegić prodala tu kuću u kojoj sada živi tužiteljica, tužiteljici i njezinom mužu Robertu, prije nekih 6-7 godina, no svjedok nije znao detalje oko toga da li je u vezi te kupoprodaje sastavljen ikakav pisani kupoprodajni ugovor. Čuo je jer su mu o tome pričali tužiteljica i njezin pokojni muž da su za tu kuću dali dva automobila, kao vrijednost na ime kupoprodajne cijene i neke novce, ali i da su tuženoj periodično plaćali određene novčane iznose kada su se s njom našli u Bjelovaru, te nije mogao sa sigurnošću kazivati o tome da li je tužiteljica sa svojim mužem u cijelosti isplatila kupoprodajnu cijenu za navedenu kuću, te je dodao kako nije nikada osobno prisustvovao primopredaji novčanih iznosa u vezi kupoprodajne cijene, već je kazivao po onome što su mu rekli tužiteljica i njezin sada pokojni muž.

21. Tužiteljica je saslušana u svojstvu stranke, navela da živi u navedenoj kući u Malom Trojstvu sa desetero djece, od kojih je čak 6 malodobno, te da je doista tužena

prodala tužiteljici i njezinom sada pokojnom mužu, Robertu Radeliću, navedenu kuću, ali da nitko osim stranaka i pokojnog muža tužiteljice, nije nazočio novčanim isplatama tužene u vezi kupoprodajne cijene za navedenu nekretninu. Tužiteljica je također potvrdila, navode svjedoka, da je za tu kuću tužena dobila dva automobila, kao dio kupoprodajne cijene, ali i određeni novčani iznos, ali i da je primala periodično novčane iznose, kao ostatak kupoprodajne cijene. Također je tužiteljica navela da je unatoč kupoprodaji navedene nekretnine, tužena tvrdila da ju je samo iznajmila tužiteljici i njezinom mužu ili dala na korištenje, no tužiteljica je navela da postoje potvrde o isplati (očito misleći na dokumente koje je dostavila u prilogu tužbe, na listovima 11-13). Međutim, kada su joj predočene te „potvrde o isplati“ (s lista 11-12), kako ih ona tretira, uz napomenu da na tom papiru nema nikakve posebne primopredajne potvrde, tužiteljica je prvo navela na upit suca da je tužena sama pisala tekst na tom listu o datumima i iznosima predanih novčanih iznosa, time da je na identično pitanje punomoćnika tužiteljice o tome tko je pisao na tom papiru koji se nalazi na listu 11-12 novčane iznose i datume isplate, tužiteljica je ipak drugačije kazivala nego na upit suca jer je rekla da je samo prva dva retka napisala Sanja Gegić, a sve ostale redove i tekst u vezi novčanih iznosa i datuma isplate je pisala kćerka tužiteljice. Ujedno je dodala da se periodično novčani iznos plaćao tužiteljici kada je tužiteljica dolazila do kuće u Malom Trojstvu, obzirom da je tužena tek od prije 2-3 godine, počela živjeti u Austriji, te je do tada živjela na području naše države. Također je istakla da je dostavila u spis dokaz o jednom plaćanju na račun sina tužene, Ante Marijića jer su se stranke tako dogovorile. Vezano za dva automobila, tužiteljica je na upit suca navela da se sa mužem i tuženom dogovorila da će joj dati umjesto 40.000,00 kuna, dva automobila, na ime dijela kupoprodajne cijene, međutim, na upit svog odvjetnika da se očituje o tome, na što se na stranici 9 spisa, odnosio navod „DO SADA JE ISPLAĆENO „26.000 TISUĆA KUNA....“, da se zapravo ta svota odnosila na vrijednost navedenih dvaju automobila koji su predani tuženoj, umjesto isplate dijela kupoprodajne cijene, te da se prilikom odgovora na pitanje suca kada je rekla da se radilo o svoti od 40.000,00 kuna, zabunila. Zaključno, tužiteljica je navela i da osobno ne posjeduje neku konkretnu potvrdu po kojoj tužena priznaje primitak novčanog iznosa u vezi kupoprodajne cijene za predmetnu nekretninu, da je to stoga jer je tužena smatrala da taj novac dobiva na ime najma kuće, a ne kupoprodajne cijene.

22. Prema tome, ako se analiziraju i svi materijalni dokazi koji se nalaze u spisu i pomalo kontradiktoran iskaz tužiteljice, koja na upit suca navodno iznosi neke krive činjenice, pa ih ispravlja na upit svog odvjetnika, ali i iskaz svjedoka koji uopće nema nikakvih neposrednih saznanja o primopredaji novčanih iznosa tuženoj (jer je o svemu što je kazivao čuo baš od tužiteljice i njezinog pokojnog muža), nedvojbeno je da tužiteljica nije dokazala u ovoj parnici da bi isplatila tuženoj iznos od 75.000,00 kuna za navedenu predmetnu nekretninu (bilo u formi vrijednosti navodnih dvaju automobila, bilo u formi novčanih iznosa).

23. Ukoliko se čak iz posve laički i šturo sročnog rukopisa Sanje Gegić, sa lista 9 spisa, čiji potpis tužene na tom pismenu je sama tužena potvrdila javnoj bilježnici Mariji Čulo Poljak (vidi list 10 spisa), uzme da taj dokument dokazuje da je namjera Sanje Gegić, doista bila da proda kuću u Malom Trojstvu Katarini Radelić (iako dotična, sada to očito negira), odnosno da su stranke postigle sporazum u vezi kupoprodaje kuće u Malom Trojstvu, premda taj dokument inače ne predstavlja u potrebnoj formi pravni posao kupoprodaje nekretnine u smislu Zakona o zemljišnim knjigama (jer isti ne sadrži niti točan i potpun zemljišnoknjižni opis nekretnine koja je bila predmetom kupoprodaje,

a ne sadrži niti valjanu i pravilnu tabularnu izjavu prodavateljice), te da je uz prodaju kuće tužena ovlastila tužiteljicu da ova prijavi svoj boravak na adresi te kuće u Malom Trojstvu, kao i da se tužena obvezala nakon isplate cijelog iznosa kupoprodajne cijene od 75.000,00 kuna, predati pravo vlasništva tužiteljici (nije navedenu na tom papiru formata A4, na koji to način, da li sklapanjem valjanog kupoprodajnog ugovora ili samo izdavanjem tabularne izjave – opaska suca), sama namjera kupoprodaje nije realizirana u smislu isplate kupoprodajne cijene tuženoj, odnosno tužiteljica tijekom ove parnice nije dokazala da bi tuženoj bila isplaćena puna kupoprodajna cijena u iznosu od 75.000,00 kuna u ranije važećoj i primjenjivoj valuti na području Republike Hrvatske.

24. Naime, osim činjenice da u ovom predmetu postoji samo materijalni dokaz o tome da je 26.000,00 kuna, već bilo isplaćeno tuženoj u vezi kupoprodajne cijene (list 9 spisa, a pri tome je manje bitno da li se tu radilo o novčanoj isplati ili su se stranke sporazumjele da tužena, na ime dijela kupoprodajne cijene, preuzme dva automobila koja imaju ukupnu vrijednost od 26.000,00 kuna), te da je 2.000,00 kuna, tužiteljica platila Anti Marijiću (sud može samo dopustiti čak da se radi o sinu tužene, premda to tužena nije potvrdila u ovoj parnici i nije ta činjenica nedvojbeno dokazana), a čak i da se prihvati tvrdnja tužiteljice da je na arku papira formata A4, potpis tužene Sanje Gegić, kojim dotična potvrđuje da je primila još 12.000,00 kuna u vezi dijela kupoprodajne cijene, za čak 35.000,00 kuna od ukupne kupoprodajne cijene (dakle, gotovo polovicu iznosa kupoprodajne cijene), ne postoji u spisu nikakav materijalni dokaz o isplati tog iznosa tuženoj, niti u vidu primopredajne potvrde za tu svotu, niti u vezi bilo kojeg drugog materijalnog dokaza.

25. Kako je tužiteljica sama, prilikom osobnog saslušanja navela da je upravo njezina kćerka pisala pisanim slovima na papiru (koji se nalazi u spisu na listu 11-12, počevši od trećeg retka) kojih je točno datuma, koji specificirano naveden novčani iznos predan tuženoj, a o takvoj primopredaji ne postoji baš nikakav dokaza (izuzev iskaza tužiteljice, koja je jasno zainteresirana da upravo ona uspije u ovom postupku) iz kojeg bi proizlazilo da je tužena primila tu svotu od 35.000,00 kuna, na ime ukupno isplaćene joj kupoprodajne cijene ili da barem priznaje pojedine isplate iznosa navedenih na arku papira sa lista 11 spisa, počevši od 17. siječnja 2020. godine, pa sve do 16. lipnja 2021. godine, sud nije mogao na temelju ocjene izvedenih dokaza u ovoj parnici, zaključiti da je tužiteljica izvršila svoju obvezu isplate kupoprodajne cijene za kupljenu kuću u Malom Trojstvu, temeljem „nazovi ugovora“ (premda taj tekst na papiru formata A4, koji se nalazi na listu 9-10, nema potrebnu formu kupoprodajnog ugovora), a zbog čega nije ispunjen niti uvjet za izdavanje tabularne isprave od strane tužene, tužiteljici u vezi sporne kuće u Malom Trojstvu, odnosno nije ispunjen uvjet za usvajanje tužbenog zahtjeva tužiteljice u pogledu predmetne nekretnine.

26. Činjenica koju je tužiteljica iznijela da je kod ovoga suda pod brojem R1-51/2025, doneseno rješenje kojim se osniva sudski polog i nalaže tužiteljici da plati na taj sudski polog iznos od 663,61 Eura, koju svotu je tužiteljica platila dana 25. listopada 2025. godine, sud prihvaća kao točnu i utvrđenu jer tako doista proizlazi iz e-spisa (koji je dostupan svakome sudu) za ovosudni predmet Općinskog suda u Bjelovaru, broj R1-51/2025 (premda tako nešto tužiteljica nije dokumentirala u ovome postupku), no međutim, niti ta isplata posredstvom sudskog pologa u iznosu od 663,61 Eura, ne pokriva uz iznose koje sud može prihvatiti da su isplaćeni (a to su svote od 26.000,00 kuna i 12.000,00 kuna, prema dokazima s listova 9 i 11 spisa), ukupnu kupoprodajnu

cijenu od 75.000,00 kuna, dakle ne dokazuje da je tužiteljica platila tuženoj ukupan iznos od 75.000,00 kuna za navedenu kuću (bez obzira, tretirala tužena sve takve isplate ili barem dio njih isplatama kupoprodajne cijene za kuću ili samo isplatama najamnine za stanovanje u toj kući), pa je sud akceptirajući i taj isplaćeni iznos od 663,61 Eura tuženoj, posredstvom sudskog pologa, od strane tužiteljice, utvrdio da tužiteljica nije u ovoj parnici dokazala, a to je inače bila dužna da bi uspjela sa svojim zahtjevom, da bi isplatila tuženoj kupoprodajnu cijenu od 75.000,00 kuna ukupno ili 9.954,21 Eura u sada važećoj valuti.

27. Naime, da bi tužiteljica mogla uspjeti sa svojim tužbenim zahtjevom kojim traži da joj tužena izda valjanu tabularnu ispravu podobnu za upis prava vlasništva na predmetnoj nekretnini na kojoj se nalazi kuća u Malom Trojstvu, bilo je neophodno da tužiteljica dokaže u ovoj parnici da su stranke sklopile kupoprodajni ugovor za tu nekretninu i da je tužiteljica doista isplatila ugovorenu kupoprodajnu cijenu tuženoj, temeljem takvog kupoprodajnog ugovora, pa kako tužiteljica nije dokazala da je platila tuženoj cijelu ugovorenu kupoprodajnu cijenu (samo nabranje ili pisanje datuma i iznosa koje je navodno pokojni muž tužiteljice ili tužiteljica predala tuženoj, na arku papira formata A4, koji se nalazi u spisu na listovima 11-12, a koji tekst je pisanim slovima pisala kćerka tužiteljice, bez ikakvog supotpisa tužene ili neke potvrde tužene da preuzima te iznose, ne dokazuje da je isplata doista i izvršena), valjalo je odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti jer tužiteljica nije dokazala da su ispunjeni navedeni uvjeti (isplata kupoprodajne cijene, uz sklopljeni kupoprodajni ugovor u vezi nekretnine) za usvajanje tužbenog zahtjeva tužiteljice.

28. Uslijed opisanih okolnosti slučaja zbog kojih je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice, sud je ocijenio potpuno nepotrebnim i suvišnim izvoditi dokaze predložene po tužiteljici, vezane za održavanje uviđaja na licu mjesta (radi utvrđenja da tužiteljica posjeduje kuću u Malom Trojstvu, koja je bila predmetom kupoprodaje) ili vezane za grafološko vještačenje potpisa tužene štampanim slovima i rukopisa tužene štampanim slovima na papirima koji se nalaze na listu 9-10 (cijeli tekst) i listu 11-12 (samo prva dva retka), tim više što je za potrebe grafološkog vještačenja potrebno izuzeti originalni rukopis i potpise tužene, izvršene štampanim slovima (kako je to tužena pisala na arku papira na listu 9-10 i 11), a tužena boravi sada u inozemstvu i nije dolazila na ročišta u Republiku Hrvatsku u vezi ove parnice, a pogotovo stoga jer bi se izvođenjem tih dokaza, samo bespotrebno stvarali daljnji parnični troškovi i sasvim nepraktično odugovlačio ovaj parnični postupak, unatoč činjenici da nije bilo moguće udovoljiti tužbenom zahtjevu tužiteljice, zbog opisanog razloga.

U Bjelovaru, 02. listopada 2026. godine.

Sudac
Sanjin Milošević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi pisano u tri primjerka u roku od 15 dana, računajući od dana 03. listopada 2026. godine, a putem ovoga suda.

Broj zapisa: **9-3088e-0587d**

Kontrolni broj: **0839b-4397e-0c745**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.